

Vägen till livet Joh 13:31 - 35

31 När Judas hade gått sade Jesus: "Nu har Människosonen förhärligats, och Gud har förhärligats i honom. 32 Är nu Gud förhärligad i honom skall Gud också förhärliga honom i sig, och han skall snart förhärliga honom. 33 Ännu en kort tid är jag hos er, mina barn. Ni kommer att söka efter mig, och jag säger nu till er vad jag sade till judarna: Dit jag går kan ni inte komma. 34 Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. 35 Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek."

Jubilate är inledningsordet i den medeltida högmässan. Det är också underrubriken för veckans tema. *Jubilate* betyder glädje. En uppmaning att hylla och glädjas i Gud. Men hur kan vi ta till oss den här uppmaningen i denna konstiga, hopplösa och ledsamma tid vi lever i? Vi kan inte ens fira vår "högmässa", vår gudstjänst, i den vanliga "live-form" som vi är vana vid. Påskens budskap är dock inte inställt! Kristus och kraften av hans uppståndelse är hoppet som håller hela denna splittrade värld ihop. I Kristus blir vårt *jubilate* fullkomligt och meningsfullt.

Vandringen mellan död och liv, sorg och glädje, klagan och lovsång är en del av livet. De ligger nära varandra i livets skeenden. Kristus död och uppståndelse vittnar om en Gud som är närvarande och verksam i vår värld. En Gud som ger läkedom, upprättelse, och som leder genom svåra tider.

Evangelietexten kan läsas som inledningen till det avskedstal Jesus håller i Joh 14. Jesus försöker förbereda lärjungarna för vägen framåt. På hans egen korsfästelse och död, men också på hans uppståndelse och det liv som väntar i fortsättningen. I verserna efteråt får vi läsa att lärjungarna inte förstår. De tvivlar och undrar. Så kan det nog många gånger vara för oss också. När vi försöker förstå Guds vilja och vägar med vårt eget förstånd. Vi tycker nog att vi vet hur det ska vara, och så blir det inte som vi hade räknat ut.

I tvivlens- och hopplöshetens tider är det lätt att vårt förstånd lockar oss att fastna i våra egna erfarenheters och kunskapers begränsning. Vi lockas att vända blicken inåt, mot jaget. Istället för att vända oss mot Gud och varandra. Därför är Jesus angelägen om uppmaningen att vi ska älska varandra, såsom han har älskat oss. Vår tjänst och vägen framåt som Jesu lärjungar ska grundas i kärlek till varandra och till Gud.

Längre fram i evangeliet säger Jesus: *Nu har också ni det svårt. Men jag skall se er igen, och då skall ni glädjas, och ingen skall ta er glädje ifrån er* (Joh 16). Uppståndelsens glädje, försoningens glädje skall inte tas ifrån oss. Påskens budskap är inte inställt! Den gäller under "corona-tiden" och även i fortsättningen.

Vägen framåt är en väg i Jesu efterföljelse. Låt detta vara riktningen i ditt liv, så skall alla förstå att vi är Jesu lärjungar. Min bön är att vi, i denna tid då kyrkan utmanas att hitta andra sätt att fira gudstjänst, också ska kunna förstå på djupet vad det innebär att stå i "guds-tjänst". Att kraften av Kristi uppståndelse ska leda oss till en radikal omvändelse, bortom vårt inkrökta JAG, till ett liv i relation till Gud, till varandra, till vår skapelse och till oss själva; så att vår glädje blir fullkomlig.

/Josue Leones

Du har räddat mig

[Text & Musik Erik Tilling]

Du har räddat mig
Alltid funnits där
Vid min sida var dag
Av Din blick är jag sedd

Fastän livet gör ont
Vill jag lita på Dig
Tro att Du hör min bön
Att Din blick är på mig

Genom allt är jag Din
Du finns här hos mig
Jag är helt i Din hand
Du som ville mitt liv
Alltid finns Du här
Jag får vila i Dig

Lova Herren min själ
Full av ömhet och nåd
Du som gav mig mitt namn
Ja, Din blick rör vid mig